

SORUN VARSA ÇÖZÜM VAR!

Ben Çözerim

ALİ
IRMAK

BULUTLARĐAN KORĐKAN ÇOCUK

10.
Kitap

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● Güngörler Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-90022-2-4

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

YAĞMURLU BİR GÜN

Elif camdan dışarıyı izliyordu.

Ö gün hava yağmurluydu. Bir süre sonra rüzgâr şiddetini artırdı. **Beyaz, pamuktan bulutlar gitti, yerine yağmur dolu bulutlar geldi.** Bu bulutlar gri renkliydi. Elif korkmaya başlamıştı.

"Hayır, gidin buradan!" diyerek bağırdı. Annesi sesini duydu, Elif'in odasına koştu. Fakat Elif'i göremedi. Birden endişelendi. Küçük odada Elif'i aradı. En son yatağın altına baktı ve Elif'i orada buldu. Küçük kız eliyle **kulaklarını** kapatmış, **gözlerini** de yummuştu. Bu nedenle annesinin geldiğini görmemiş, seslenmelerini de duymamıştı.

Annesi, “Ne oldu kızım? Burada ne yapıyorsun?” diye endişeyle sordu.

Elif, annesini görünce sevindi. Yatağın altından çıktı ve annesine sarıldı.

“Anne, iyi ki geldin! Çok korktum.”

Annesi kızına sınıksıkı sarıldı, saçlarını okşadı. “Neden korktun kızım?” diye sordu.

“Neden olacak, **dinozorlardan!** Yine geldiler.”

Dinozorlar da nereden çıkmıştı şimdi? Annesi şaşırmıştı.

“Dinozorlar mı?” diye sordu hayretle.

“Evet, dinozorlar! Gökyüzünü ele geçirdiler. Çok korkunçlar.”

Annesi bir an ne diyeceğini bilemedi. Anlaşılan Elif **gök** **gürültüsünden** korkuyordu.

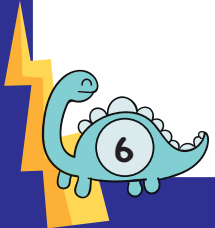
Elif bunu daha önce de yaşamıştı. Annesi ne yapacağını bilemedi. Bu durum daha da artmaya başlamıştı.

Annesi, Elif'e oldukça **şefkatli** ve **anlayışlı** bir sesle "Neden korktuğunu biraz daha anlatır mısın?" diye sordu.

Elif, **"Gitmiyorlar işte. Hep orada duruyorlar. Hem de her gün!"**

○ sırada etrafı yine bir ışık kapladı. Anlaşılan **şimşek** çakmıştı. Gökyüzü kısa bir süreliğine aydınlandı. Ardından yüksek bir sesle **gök gürledi.**

Elif, annesine sınımsıkı sarıldı. Yağmur şiddetini artırdı. Şimşekler arka arkaya çakmaya başladı. Bir kez daha gök gürledi.

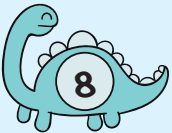
Elif yine bağırdı.

“Ben demedim mi anneciğim? Şimdi yine bağıryorlar. Seslerini duymuyor musun? Hâlâ dışarıdalar. Bizi izliyorlar.”

Annesi, **“Elif, yanındayım, merak etme.”** dedi ve camdan dışarı baktı. Yağmur başlamıştı, giderek şiddetleniyordu.

Anlaşılan fırtınalı bir gündü.

Küçükken Elif’in annesi de yağmurlu havalardan ve gök gürültüsünden korkardı fakat Elif kadar değildi. Elif’in bu seslerden ve bu havalardan korkması normaldi. Ancak bu durum Elif’i çok etkiliyordu. Annesi de onun için endişeleniyordu.

SALİH'İN SEVİMLİ KARDEŞİ

Salih olanlardan habersiz, odasında ödevlerini yapıyordu. Ödevlerine o kadar dalmıştı ki olanları duymadı. **Salih de ara sıra gök gürlemesiyle irkiliyordu, o kadar.**

Annesi, Elif'i kucağına alarak Salih'in odasına girdi.

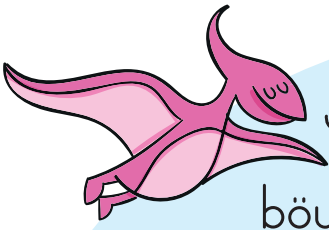
Salih, annesini ve kardeşini geç de olsa fark etti. Elif'i annesinin kucağında görünce şaşırdı. Gülümseyerek **"Kocaman kız oldun. Hâlâ kucaktasın."** dedi.

Salih her zamanki gibi kardeşine şaka yapmıştı. Elif'in annelerinin kucağından inip kendisine koşacağını zannetti ama yanılmıştı. **Elif, annesine daha sıkı sarıldı.** Bir taraftan da burnunu çekiyordu.

Salih bir terslik olduğunu anladı. Masasından kalktı ve kardeşine yaklaştı.

“Güzel kardeşim! Ne oldu sana böyle?”

Elif, eliyle gözyaşlarını sildi.

İç çekerek **“Dinozorlar! Buradalar!”** dedi.

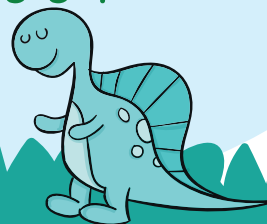
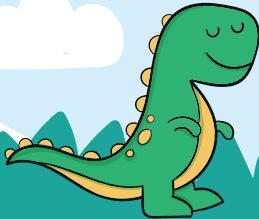
Salih şaşırılmıştı. Kardeşi çok korkmuştu. Ortada bir problem vardı. Kardeşi bazen korkardı ama hiç bu kadar olmazdı.

Salih, **“Dinozorlar mı?”** diye hayretle sordu.

Kardeşi pencereyi işaret ederek “Hı hı, dinozorlar! Gökyüzünü kapladılar.” dedi.

Salih ister istemez camdan dışarı baktı. Bulutlar her yanı kaplamıştı. Şakır şakır yağmur yağıyordu. Salih kardeşine sarıldı ve gülümsedi.

“Biraz oynayalım mı? Dinozorlar benim yanımda sana bir şey yapamazlar.”

Elif umutlandı, **“Yapamazlar değil mi?”** dedi.

Salih, kardeşine **güven verici** bir ses tonuyla **“Yapamazlar!”** dedi.

Elif, annesinin kucağından indi ve Salih’in elini tuttu. Kardeşi, elini o kadar sıktı ki Salih şaşırdı. İçinden **“Ne kadar da korkuyor!”** diye geçirdi.

İki kardeş bir süre birlikte oynadı. O sırada yağmur devam ediyordu. Yine şimşek çaktı, gök gürledi. Elif bir çığlık attı.

“Anneee!” diye bağırarak odadan çıktı. Salih ise kardeşinin arkasından bakakaldı.

Elif, annesine sarıldı. Annesi, **“Haydi gel, sana bir masal okuyayım.”** dedi. Elif’e bir süre masal okudu. Elif uyumuştı.

PAMUK BULUTLAR

○ gece sabaha kadar yağmur yağmıştı. Neyse ki sabah oldu. Yağmur dindi, gri renkli bulutlar dağıldı. Yerlerini beyaz bulutlara bıraktı. **Gökyüzünde parlayan güneş görünüyordu.** Ama Elif gökyüzüne bakmak istemiyordu. Bakarsa yine korkacağını biliyordu.

Salih odasından çıktı ve kardeşinin yanına gitti. Kardeşi ise annesinin peşinden ayrılmıyordu. Anlaşılan hâlâ endişeliydi.

Annesi, Salih'i görünce sevindi.

"İyi ki geldin Salih! Kardeşini dışarı çıkarabilir misin? Belki endişesi biraz azalır."

Salih, kardeşinin elinden tuttu.

"Dışarı çıkıp biraz oynayalım mı?" dedi.

